

Montuïri, poble de novel·la

La periodista catalana, Bàrbara Julbe, debuta com escriptora amb *On em portin els ametllers*. Una novel·la on el nostre turó serveix d'escenari als protagonistes

Aparentment Montuïri i Austràlia no tenen res en comú. Però a *On em portin els ametllers* (Editorial Gregal) Mallorca ocupa el lloc d'aquell país llunyà. **Bona Pau** ha xerrat amb Julbe per conèixer de primera mà que la va dur a elegir Montuïri pel seu llibre de debut. "La història es una novel·la personal i no autobiogràfica". Julbe inicià el seu text al 2013 per explicar l'eixida de dos veïns seus (de Vilavenut, prop de Banyoles) que partiren a Austràlia enamorats i feliços, d'allà en tornaren cadascú pel seu compte. "Aquesta història em va servir per començar a escriure. Volia sortir de l'encotillament d'escriure en

els mitjans de comunicació" (és corresponsal de *RAC1* i de *La Vanguardia* a les comarques de Girona). Així un cop inicià el relat s'adonà que Austràlia era molt lluny i no en coneixia els llocs, els espais, els racons. I fou con traslladà la història a una illa més propera i que coneixia, Mallorca. "Aquí i tinc família i amics, i ells m'han dut pels racons menys coneguts i per pobles com Montuïri". Però fou al 2015, amb la novel·la enrocada, quan un fet personal l'afectà. "Als cinc mesos i mig d'embaràs vaig perdre la criatura. La buidor i les sensacions estranyes que m'envoltaven després d'aquest fet, van fer que creués les dues històries". D'aquesta manera escriure sobre allò que tot just acabava de succeir-li l'ajudava, resultant un projecte seu, "vital". "També vaig pensar que no hi havia gaires texts, novel·les, d'aquest tipus i sobre aquest tema", la mort gestacional.

A *On em portin els ametllers* els protagonistes son la Ivet i en Pau; ells, enamorats, arriben a finals de gener a Mallorca on els ametllers els reben amb flors. Però, que va portar, que va dur a Julbe a Montuïri? Ens explica que en una de les seves viatges a Mallorca acabaren fent un pa amb oli a un restaurant del nostre poble, *s'Hostal*. Les parets d'aquell local, aquella altra Mallorca que anhelava i el poble aturonat que l'agombolava la feren decidir per elegir Montuïri per centrar-hi bona part de la novel·la. "Me fascina aquesta altra Mallorca i les pujades i baixades de Montuïri, ho vaig trobar molt autèntic. Vaig venir força vegades a mirar les cases, cada una té la seva idiosincràsia, els seus portals, volia reflectir la tradició del poble. Passejava pel carrer Major i del Pujol, escoltava la gent. D'aquí en surt en Tià (un personatge montuïrer del llibre). Cercava aquesta tradició, els Cossiers, l'arqueologia dels talaiots. Vaig venir molts cops i en diferents estacions de l'any" explica Julbe. Tot el que narra ha estat viscut. Fins i tot ens assenyalava que escrivint la novel·la va telefonar a Can Joan des Forn per asse-

Bàrbara Julbe, l'autora de la novel·la

gurar-se que feien ensaïmades de poma. "Vaig trucar i li vaig demanar a la madona si en tenien i li vaig explicar el que estava fent".

Els protagonistes arriben a l'hivern i habiten a Montuïri, Julbe ens explica que molta gent "a la península, a Catalunya, té la visió d'una Mallorca desgastada i hi ha racons meravellosos a totes les èpoques de l'any. Hi ha una altra Mallorca. Jo, a l'hivern, he descobert uns paisatges que a l'estiu estan saturats i que et fan sentir gairebé una privilegiada de viure'ls". I afegeix que "hi ha gent, lectors, que ja m'han dit que aquest estiu seguiran, visitaran, els indrets de la novel·la per descobrir aquesta altra illa".

El llibre s'ha presentat a distints indrets de Catalunya, però hi ha una presentació prevista a Ca n'Alcover a Ciutat, la data encara està per determinar. Però l'escriptora banyolina (de Banyoles) ens explicà que el batle, Joan Verger, ja l'ha telefonada per agrair-li el ressò que ha fet del nostre poble i que també pensi amb Montuïri per dur a terme una presentació. Julbe assenyalava que no coneix les nostres festes de Sant Bartomeu, tal vegada seria bon moment per convidar-la i que el poble li pugui agrair que hagi fet arribar el nom de Montuïri, si més no arreu de Catalunya.

Joan Sociés